

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

28 lipca 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2012/442/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie stanowiska Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG dotyczącego zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 689/2012 z dnia 27 lipca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 415/2007 dotyczące specyfikacji technicznych dotyczących systemów kontroli ruchu statków, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie 5

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 690/2012 z dnia 27 lipca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 13

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 691/2012 z dnia 27 lipca 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012 15

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/443/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 23 lipca 2012 r. skierowana do Hiszpanii w sprawie szczególnych środków służących wzmocnieniu stabilności finansowej 17

2012/444/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2012 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych, w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Banka Słowenije 21

2012/445/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie uruchomienia na Węgrzech zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA 22

2012/446/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie uruchomienia na Węgrzech zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych 23

2012/447/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 24 lipca 2012 r. w sprawie upoważnienia Danii do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 75 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 24

2012/448/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 12 lipca 2012 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE papierowi gazetowemu (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 4693) ⁽¹⁾ 26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2012 r.

w sprawie stanowiska Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG dotyczącego zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

(2012/442/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 oraz art. 168 ust. 4 lit. b) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do, między innymi, załącznika II do Porozumienia EOG.
- (3) Załącznik II do Porozumienia EOG zawiera przepisy i uzgodnienia dotyczące przepisów technicznych, norm, badań i certyfikacji.
- (4) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1274/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2012, 2013 i 2014, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości⁽³⁾.

- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1213/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego wspólnotowego programu kontroli na lata 2009, 2010 i 2011, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni oraz ocenę narażenia na nie konsumenta⁽⁴⁾ zostało uwzględnione w Porozumieniu EOG z pewnymi dostosowaniami dla państw EFTA EOG.
- (6) Z uwagi na fakt, iż rozporządzenie (WE) nr 1213/2008 zostało uchylone i w konsekwencji powinno zostać też uchylone w Porozumieniu EOG, dostosowania te należy przenieść na rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1274/2011. Dostosowania te dotyczą liczby pestycydów, które będą monitorowane przez Islandię, oraz liczby próbek każdego produktu, które będą pobierane i poddane analizie przez Islandię i Norwegię i biorą pod uwagę w szczególności ograniczone możliwości islandzkich laboratoriów.
- (7) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić załącznik II do Porozumienia EOG.
- (8) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie Unia Europejska ma zająć w ramach Wspólnego Komitetu EOG w sprawie zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 9.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR .../...

z dnia

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik II do Porozumienia EOG został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia ... r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1274/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2012, 2013 i 2014, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości ⁽²⁾.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1213/2008z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego wspólnotowego programu kontroli na lata 2009, 2010 i 2011, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni oraz ocenę narażenia na nie konsumenta ⁽³⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG, zostało uchylone w Unii Europejskiej i w związku z powyższym należy je uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (4) Niniejsza decyzja dotyczy prawodawstwa w zakresie środków spożywczych. Prawodawstwo dotyczące środków spożywczych nie stosuje się do Liechtensteinu na czas rozszerzenia na Liechtenstein obowiązywania Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, jak określono we wstępie do rozdziału XII załącznika II do Porozumienia EOG. Niniejszej decyzji nie stosuje się zatem do Liechtensteinu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale XII załącznika II do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. ...

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 9.

1) skreśla się pkt 54zzzzb (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1213/2008);

2) po pkt 65 (rozporządzenie Komisji (UE) nr 1171/2011) dodaje się, co następuje:

„66. **32011 R 1274**: rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1274/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2012, 2013 i 2014, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości (Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 24).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

1) w art. 1 dodaje się, co następuje:

»W latach 2012, 2013 i 2014 Islandia może w dalszym ciągu pobierać i analizować próbki tych samych 61 pestycydów, których poziom w środkach spożywczych na jej rynku był monitorowany w 2011 r.«;

2) w załączniku II w pkt 5 dodaje się, co następuje:

»IS	12 (*) 15 (**)
NO	12 (*) 15 (**)*« ”

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1274/2011 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG (*) otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 689/2012

z dnia 27 lipca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 415/2007 dotyczące specyfikacji technicznych dotyczących systemów kontroli ruchu statków, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1 ust. 2 oraz art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 415/2007 z dnia 13 marca 2007 r. dotyczące specyfikacji technicznych dotyczących systemów kontroli ruchu statków, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem zachowania interoperacyjności z usługami zarządzania ruchem statków morskich i usługami informacyjnymi, w tym z morskim systemem automatycznego rozpoznawania statków (ang. *Automatic Identification System – AIS*), należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 415/2007.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego zgodnie z art. 7 dyrektywy Rady 91/672/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania krajowych patentów żeglarskich uprawniających do przewozu rzeczy i osób żeglugą śródlądową ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 415/2007 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia w terminie dwunastu miesięcy od jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 152.

⁽²⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.2007, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 29.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 415/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w spisie treści dodaje się rozdział w brzmieniu:

„2.3.9. Homologacja typu”;

2) w części „BIBLIOGRAFIA” wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersze dziesiąty i jedenasty otrzymują brzmienie:

Nazwa dokumentu	Organizacja	Data wydania
„Zalecenie ITU-R M.1371 »Charakterystyka techniczna uniwersalnego pokładowego systemu automatycznego rozpoznawania statków stosującego wielokrotny dostęp z podziałem czasu w paśmie VHF w morskiej służbie ruchomej«	ITU	2001
Norma międzynarodowa IEC 61993 »Urządzenia i systemy nawigacji i radiokomunikacji morskiej – system automatycznego rozpoznawania, Część 2: Okrętowe urządzenia klasy A uniwersalnego systemu automatycznego rozpoznawania statków (AIS)«	IEC	2002”

b) dodaje się wiersz w brzmieniu:

Nazwa dokumentu	Organizacja	Data wydania
„Wytyczne techniczne dotyczące AIS śródlądowego	Grupa ekspertów ds. systemów kontroli ruchów statków”	

3) w rozdziale 2.2 akapit dziewiąty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku statków w ruchu aktualizacja taktycznych informacji dynamicznych może się odbywać z częstotliwością właściwą dla trybu SOLAS lub dla trybu żeglugi śródlądowej. W trybie żeglugi śródlądowej częstotliwość ta może zostać zwiększona do dwóch sekund. Dla statków zakotwiczonych zaleca się aktualizowanie danych w odstępach co kilka minut lub jeśli jakaś informacja ulegnie zmianie.”;

4) w rozdziale 2.3.1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W koncepcji AIS śródlądowego uwzględnia się dotyczące go wytyczne techniczne opracowane i aktualizowane przez grupę ekspertów ds. systemów kontroli ruchów statków (*).

(*) VTT-secretariat@risexpertgroups.org”;

5) w tabeli w rozdziale 2.3.2.1 skreśla się ostatni wiersz;

6) w rozdziale 2.3.2.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się trzeci wiersz w tabeli;

b) dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Ewentualny ładunek	(Dla AIS śródlądowego)”
---------------------	-------------------------

7) w rozdziale 2.3.2.4. w pierwszej tabeli zatytułowanej „Przewidywany czas przybycia do śluzy/mostu/terminala” wiersz czwarty otrzymuje brzmienie:

„Maksymalna bieżąca wysokość statku	(Dla AIS śródlądowego)”
-------------------------------------	-------------------------

8) w rozdziale 2.3.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku statków poruszających się po wodach śródlądowych aktualizacja informacji dynamicznych może odbywać się z częstotliwością właściwą dla trybu SOLAS lub trybu żeglugi śródlądowej. W trybie żeglugi śródlądowej częstotliwość ta może zostać zwiększona do dwóch sekund. W strefach o ruchu mieszanym, jak na przykład w portach morskich, powinna istnieć możliwość zmniejszenia częstotliwości wymiany informacji dynamicznych przez odpowiedni organ, tak aby została zachowana równowaga pomiędzy statkami śródlądowymi a morskimi. Częstotliwość meldowania zmienia się na podstawie poleceń TDMA wydawanych ze stacji bazowej (automatyczna zmiana na podstawie telepolecenia TDMA za pośrednictwem komunikatu nr 23) oraz ze stacji pokładowych, np. MKD, ECDIS lub komputera pokładowego, za pośrednictwem interfejsu, np. IEC 61162 (automatyczne przełączanie na podstawie polecenia wydanego przez system pokładowy). W przypadku informacji statycznych oraz dotyczących rejsu zaleca się meldowanie w odstępach kilkuminutowych, na żądanie lub w przypadku zmiany danych.”;

b) w tabeli 2.1 wiersz dziewiąty otrzymuje brzmienie:

Dynamiczne warunki statku	Nominalna częstotliwość meldowania
„Statek pływający po wodach śródlądowych, poruszający się ⁽²⁾ ”	od 2 sekund do 10 sekund”

c) dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Uwaga: Stacja przenośna AIS śródlądowego może pracować albo w trybie żeglugi śródlądowej (zadanie grupowe, komunikat nr 23), albo w trybie SOLAS (praca autonomiczna, brak zadania grupowego).”;

9) w rozdziale 2.3.4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Rozwiązania techniczne wykorzystane w AIS śródlądowym opierają się na tych samych normach, co w przypadku AIS IMO SOLAS (ITU-R M.1371, IEC 61993).”;

10) rozdział 2.3.5 otrzymuje brzmienie:

„2.3.5. Zgodność z transponderami IMO klasy A

Transpondery AIS śródlądowego muszą być zgodne z transponderami IMO klasy A, czyli muszą odbierać i przetwarzać wszystkie komunikaty pochodzące z AIS IMO (zgodnie z ITU-R M.1371 oraz z wyjaśnieniami technicznymi IALA dotyczącymi ITU-R M.1371), jak też komunikaty, o których mowa w rozdziale 2.4 niniejszych specyfikacji technicznych.

Transpondery AIS śródlądowego nie muszą dysponować możliwością nadawania DSC (tx) ani przekazywania MKD, wymagana jest natomiast obsługa funkcji MKD oraz funkcji zarządzania kanałami przez DSC. Producenci mogą więc usunąć odpowiedni sprzęt i oprogramowanie z transponderów klasy A.”;

11) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„2.3.9. Homologacja typu

Urządzenia AIS śródlądowego podlegają homologacji typu zgodnie z niniejszymi specyfikacjami technicznymi.”;

12) w rozdziale 2.4.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł rozdziału 2.4.1 otrzymuje brzmienie:

„2.4.1. Komunikat 1, 2, 3: meldowanie położenia (ITU-R 1371)”;

b) w tabeli 2.2 przedostatni wiersz otrzymuje brzmienie:

Parametr	Liczba bitów	Opis
„Stan komunikacyjny	19	Zob. ITU-R M.1371”

13) tytuł rozdziału 2.4.2 otrzymuje brzmienie:

„2.4.2. Komunikat 5: Statyczne dane na temat statku i rejsu (ITU-R 1371)”;

14) w rozdziale 2.4.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł rozdziału 2.4.3 otrzymuje brzmienie:

„2.4.3. Komunikat 23, Zadanie grupowe (ITU-R M.1371)”;

b) przed tabelą 2.4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Polecenie »zadanie grupowe« jest nadawane przez stację bazową pracującą jako jednostka kontrolująca. Komunikat ma zastosowanie do stacji przenośnych znajdujących się w określonym regionie, według kryteriów określonych parametrami »Rodzaj statku i ładunku« lub »Rodzaj stacji«. Stacja odbiorcza uwzględnia wszystkie parametry sektora jednocześnie. Kontroluje następujące parametry pracy stacji przenośnej: tryb nadawania/odbioru, częstotliwość meldowania i długość ciszy.”;

c) w tabeli 2.4 wiersze dziewiąty i dziesiąty otrzymują brzmienie:

Parametr	Liczba bitów	Opis
„Rodzaj stacji	4	0 = wszystkie stacje przenośne (wartość domyślna); 1 = tylko stacje przenośne klasy A; 2 = wszystkie stacje przenośne klasy B; 3 = powietrzne stacje przenośne SAR; 4 = tylko stacje przenośne »SO« klasy B; 5 = pokładowe stacje przenośne »CS« klasy B (wyłącznie IEC62287); 6 = śródlądowe drogi wodne; 7 do 9 = do użytku krajowego; 10 do 15 = do przyszłego użytku
Rodzaj statku i ładunku	8	0= wszystkie rodzaje (wartość domyślna) 1...99 zob. ITU-R M.1371-3, załącznik 8, tabela 50 100...199 do użytku krajowego 200...255 do przyszłego użytku”

d) w tabeli 2.5 wiersze dziesiąty, jedenasty i dwunasty otrzymują brzmienie:

Ustawienia częstotliwości meldowania	Częstotliwość meldowania dla komunikatu 18
„9	Następny w kolejności, krótszy okres meldowania
10	Następny w kolejności, dłuższy okres meldowania
11	2 sekundy (nie dotyczy stacji »CS« klasy B)”

e) ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Uwaga: Kiedy zostaje zawieszony tryb transmisji dwukanałowej (tzw. dual channel) na podstawie polecenia 1 lub 2 wydanego w trybie Tx/Rx, wymagana częstotliwość meldowania utrzymywana jest przy użyciu pozostałego kanału nadawczego.”;

15) tytuł rozdziału 2.4.4 otrzymuje brzmienie:

„2.4.4. Komunikaty charakterystyczne dla AIS śródlądowego (ITU-R 1371)”;

16) w rozdziale 2.4.4.1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Identyfikatory funkcji dla AIS śródlądowego przydziela się i stosuje zgodnie z zaleceniami ITU-R M.1371.”;

17) w rozdziale 2.4.4.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli 2.7 wiersze siódmy, ósmy, dziewiąty i jedenasty otrzymują brzmienie:

	Parametr	Liczba bitów	Opis
Dane binarne	„Długość / kombinacja	13	1–8 000 (pozostałych nie stosuje się) długość statku/kombinacji w 1/10 m, 0 = wartość domyślna;
	Szerokość / kombinacja	10	1–1 000 (pozostałych nie stosuje się) szerokość statku/kombinacji w 1/10 m; 0 = wartość domyślna
	Rodzaj statku i konwoju	14	Numer klasyfikacji wg ERI: Rodzaj statku i konwoju, wg dodatku E
	Maksymalne bieżące zanurzenie statyczne	11	1–2 000 (pozostałych nie stosuje się) zanurzenie w 1/100m, 0 = wartość domyślna = niewiadomy”

b) w tabeli 2.8 wiersz szesnasty otrzymuje brzmienie:

	Parametr	Liczba bitów	Opis
Dane binarne	„Maksymalna bieżąca wysokość statyczna statku	12	0–4 000 (pozostałych nie stosuje się), w 1/100m, 0 = wartość domyślna = niewykorzystany”

c) w tabeli 2.15 wiersze ósmy, dziesiąty, dwunasty i czternasty otrzymują brzmienie:

	Parametr	Liczba bitów	Opis
Dane binarne	„Poziom wody	14	Bit 0: 0 = wartość ujemna, 1 = wartość dodatnia Bity 1-13: 0–8191, w 1/100 m, Bity 0-13: 0 = niewiadomy = wartość domyślna ⁽²⁾
	Poziom wody	14	Bit 0: 0 = wartość ujemna, 1 = wartość dodatnia Bity 1-13: 0–8191, w 1/100 m, Bity 0-13: 0 = niewiadomy = wartość domyślna ⁽²⁾
	Poziom wody	14	Bit 0: 0 = wartość ujemna, 1 = wartość dodatnia Bity 1-13: 0–8191, w 1/100 m, Bity 0-13: 0 = niewiadomy = wartość domyślna ⁽²⁾
	Poziom wody	14	Bit 0: 0 = wartość ujemna, 1 = wartość dodatnia Bity 1-13: 0–8191, w 1/100 m, Bity 0-13: 0 = niewiadomy = wartość domyślna ⁽²⁾ ”

18) w dodatku A w definicjach wprowadza się następujące zmiany:

a) definicja usług informacji rzecznej zachowuje w wersji polskiej dotychczasowe brzmienie:

„Usługi informacji rzecznej (*River Information Services, RIS*)

Europejski projekt zharmonizowanych usług informacji rzecznej służących zarządzaniu ruchem i transportem w żegludze śródlądowej, wraz z interfejsami do innych form transportu.”;

b) definicja obszaru VTS otrzymuje brzmienie:

„Obszar VTS

Obszar VTS oznacza określony, formalnie zatwierdzony obszar świadczenia usług VTS; Obszar VTS może być podzielony na podobszary lub sektory. (Źródło: Wytyczne IALA VTS).”;

c) definicja informacji nawigacyjnych otrzymuje brzmienie:

„Informacje nawigacyjne

Informacje nawigacyjne oznaczają informacje przekazywane kapitanom statków, mające pomóc im w podejmowaniu decyzji nawigacyjnych. (Źródło: Wytyczne IALA VTS).”;

d) definicja taktycznych informacji o ruchu otrzymuje brzmienie:

„Taktyczne informacje o ruchu (*TTI*)

Taktyczne informacje o ruchu oznaczają informacje wpływające na natychmiastowe decyzje podejmowane przez kapitana lub operatora VTS odnośnie do bieżącej sytuacji żeglugowej i najbliższego otoczenia. Taktyczny obraz ruchu zawiera informacje na temat położenia i wszystkich statków wykrytych przez radar wyświetlane na elektronicznej mapie nawigacyjnej oraz – o ile są dostępne – zewnętrzne informacje na temat ruchu, jak dane pochodzące z systemu AIS. TTI są dostępne na pokładzie statku lub na lądzie, np. w centrum VTS. (Źródło: Wytyczne RIS).”;

e) definicja strategicznych informacji o ruchu otrzymuje brzmienie:

„Strategiczne informacje o ruchu (*STI*)

Strategiczne informacje o ruchu oznaczają informacje wpływające na średnio- i długoterminowe decyzje użytkowników RIS. Strategiczny obraz ruchu przyczynia się do wzrostu możliwości planowania decyzji w związku z bezpieczeństwem i wydajnością podróży. Strategiczny obraz ruchu zostaje wypracowany w centrum RIS i jest

dostarczany użytkownikom na żądanie. Uwzględni on wszystkie stosowne statki znajdujące się w danej strefie RIS, wraz z ich charakterystyką, ładunkiem i położeniem; informacje, przekazywane ustnie – drogą radiową – lub elektronicznie, są przechowywane w bazie danych i przedstawiane w formie tabeli lub na mapie elektronicznej. Strategicznych informacji o ruchu udziela centrum RIS/VTS lub biuro. (Źródło: Wytoczne RIS).”;

f) definicja kontroli ruchu statków otrzymuje brzmienie:

„*Monitorowanie ruchu statków*

Monitorowanie ruchu statków oznacza dostarczanie ważnych informacji na temat ruchu statków na danym obszarze RIS. Dotyczy to identyfikatora statku, jego położenia, (rodzaju przewożonego ładunku) i portu przeznaczenia.”;

g) definicja operatora RIS otrzymuje brzmienie:

„*Operator RIS*

Osoba odpowiedzialna za wykonanie jednego zadania lub większej liczby zadań składających się na usługi świadczone w ramach RIS.”;

h) definicja kierownika floty otrzymuje brzmienie:

„*Kierownik floty*

Osoba odpowiedzialna za planowanie i obserwację bieżącego (nawigacyjnego) statusu statków poruszających się lub pozostających pod wspólnym dowództwem lub należących do jednego właściciela.”;

i) definicja operatora centrum łagodzenia skutków katastrof otrzymuje brzmienie:

„*Operator centrum łagodzenia skutków katastrof*

Osoba odpowiedzialna za monitorowanie, kontrolę i organizację bezpiecznego i sprawnego łagodzenia skutków katastrof.”;

19) w dodatku D wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt D.1 otrzymuje brzmienie:

„**D.1. Wprowadzanie danych**

Szeregowy interfejs cyfrowy systemu AIS opiera się na istniejących zdaniach przewidzianych w normie IEC 61162 i na podobnych do nich nowych zdaniach w normie IEC 61162. Szczegółowy opis zdań dla interfejsu cyfrowego znajduje się w normie IEC 61162.

Niniejszy dodatek zawiera informacje użyte w trakcie opracowywania AIS śródlądowego do wprowadzania danych charakterystycznych dla żeglugi śródlądowej (patrz: »Poprawki do protokołu dla AIS śródlądowego«) do pokładowej stacji AIS śródlądowego.”;

b) w pkt D.2 w zdaniu drugim „proponuje” zastępuje się słowem „stosuje”;

c) w pkt D.3 w zdaniu drugim słowo „proponuje” zastępuje się słowem „stosuje”;

20) dodatek E otrzymuje brzmienie:

„*Dodatek E*

RODZAJE STATKÓW WG ERI

Poniższa tabela służy do zamiany rodzajów statków wg klasyfikacji ONZ, które stosuje się w komunikacie 10, na rodzaje wg IMO, podawane w komunikacie 5.

USEV/C	M	Code Subdiv		Name
No	8	00	0	Vessel, type unknown
V	8	01	0	Motor freighter
V	8	02	0	Motor tanker
V	8	02	1	Motor tanker, liquid cargo, type N
V	8	02	2	Motor tanker, liquid cargo, type C

USEV/C	M	Code Subdiv		Name
V	8	02	3	Motor tanker, dry cargo
V	8	03	0	Container vessel
V	8	04	0	Gas tanker
C	8	05	0	Motor freighter, tug
C	8	06	0	Motor tanker, tug
C	8	07	0	Motor freighter with one or more ships alongside
C	8	08	0	Motor freighter with tanker
C	8	09	0	Motor freighter pushing one or more freighters
C	8	10	0	Motor freighter pushing at least one tank-ship
No	8	11	0	Tug, freighter
No	8	12	0	Tug, tanker
C	8	13	0	Tug, freighter, coupled
C	8	14	0	Tug, freighter/tanker, coupled
V	8	15	0	Freightbarge
V	8	16	0	Tankbarge
V	8	16	1	Tankbarge, liquid cargo, type N
V	8	16	2	Tankbarge, liquid cargo, type C
V	8	16	3	Tankbarge, dry cargo
V	8	17	0	Freightbarge with containers
V	8	18	0	Tankbarge, gas
C	8	21	0	Pushtow, one cargo barge
C	8	22	0	Pushtow, two cargo barges
C	8	23	0	Pushtow, three cargo barges
C	8	24	0	Pushtow, four cargo barges
C	8	25	0	Pushtow, five cargo barges
C	8	26	0	Pushtow, six cargo barges
C	8	27	0	Pushtow, seven cargo barges
C	8	28	0	Pushtow, eight cargo barges
C	8	29	0	Pushtow, nine cargo barges
C	8	31	0	Pushtow, one gas/tank barge
C	8	32	0	Pushtow, two barges at least one tanker or gas barge
C	8	33	0	Pushtow, three barges at least one tanker or gasbarge
C	8	34	0	Pushtow, four barges at least one tanker or gasbarge

USEV/C	M	Code Subdiv		Name
C	8	35	0	Pushtow, five barges at least one tanker or gasbarge
C	8	36	0	Pushtow, six barges at least one tanker or gasbarge
C	8	37	0	Pushtow, seven barges at least one tanker or gasbarge
C	8	38	0	Pushtow, eight barges at least one tanker or gasbarge
C	8	39	0	Pushtow, nine or more barges at least one tanker or gasbarge
V	8	40	0	Tug, single
No	8	41	0	Tug, one or more tows
C	8	42	0	Tug, assisting a vessel or linked combination
V	8	43	0	Pushboat, single
V	8	44	0	Passenger ship, ferry, red cross ship, cruise ship
V	8	44	1	Ferry
V	8	44	2	Red Cross ship
V	8	44	3	Cruise ship
V	8	44	4	Passenger ship without accommodation
V	8	45	0	Service vessel, police patrol, port services
V	8	46	0	Vessel, work maintenance craft, floating derrick, cable-ship, buoy-ship, dredge.
C	8	47	0	Object, towed, not otherwise specified.
V	8	48	0	Fishing boat
V	8	49	0	Bunkership
V	8	50	0	Barge, tanker, chemical
C	8	51	0	Object, not otherwise specified.
				Extra codes for maritime means of transport
V	1	50	0	General Cargo Vessel Maritime
V	1	51	0	Unit Carrier Maritime
V	1	52	0	Bulk Carrier Maritime
V	1	53	0	Tanker
V	1	54	0	Liquefied gas tanker
V	1	85	0	Craft, pleasure longer than 20 meters
V	1	90	0	Fast ship
V	1	91	0	Hydrofoil
V	1	92	0	Catamaran Fast"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 690/2012**z dnia 27 lipca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	58,9
	XS	38,5
	ZZ	48,7
0707 00 05	MK	53,8
	TR	95,4
	ZZ	74,6
0709 93 10	TR	102,0
	ZZ	102,0
0805 50 10	AR	91,6
	TR	89,0
	UY	96,7
	ZA	100,7
	ZZ	94,5
0806 10 10	EG	187,3
	IL	187,9
	MA	254,8
	TR	162,6
	ZZ	198,2
0808 10 80	AR	197,0
	BR	95,0
	CL	104,3
	NZ	121,9
	US	123,1
	UY	52,1
	ZA	111,1
	ZZ	114,9
	ZZ	114,9
0808 30 90	AR	138,5
	CL	122,1
	NZ	175,8
	ZA	110,9
	ZZ	136,8
0809 10 00	AR	124,4
	TR	168,7
	ZZ	146,6
0809 29 00	TR	333,9
	ZZ	333,9
0809 30	TR	172,6
	ZZ	172,6
0809 40 05	BA	70,9
	IL	84,6
	ZZ	77,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 691/2012**z dnia 27 lipca 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych ceł stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 677/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 24.7.2012, s. 57.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych ceł przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 28 lipca 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	42,50	1,86
1701 13 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	42,50	2,15
1701 14 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	42,50	2,15
1701 91 00 ⁽²⁾	50,30	2,38
1701 99 10 ⁽²⁾	50,30	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	50,30	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 23 lipca 2012 r.

skierowana do Hiszpanii w sprawie szczególnych środków służących wzmocnieniu stabilności finansowej

(2012/443/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 ust. 1 lit. b) w związku z art. 126 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 136 ust. 1 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje możliwość określenia szczególnych kierunków polityki gospodarczej w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro.
- (2) W zaleceniu dotyczącym krajowego programu reform Hiszpanii z 2012 roku oraz wydając opinię na temat programu stabilności Hiszpanii na lata 2012–2015⁽¹⁾, Rada zaleciła, aby Hiszpania podjęła działania mające na celu „wdrożenie reformy systemu finansowego, zwłaszcza uzupełnienie trwającej restrukturyzacji sektora bankowego o poprawę sytuacji pozostałych słabych instytucji, przedłożenie kompleksowej strategii pozwalającej skutecznie rozwiązać kwestię przestarzałych aktywów w bilansach banków oraz zajęcie jasnego stanowiska w odniesieniu do finansowania i wykorzystywania rezerwowych linii kredytowych (tzw. »backstop facilities«)”.
*W zaleceniu dotyczącym krajowego programu reform Hiszpanii z 2012 roku oraz wydając opinię na temat programu stabilności Hiszpanii na lata 2012–2015⁽¹⁾, Rada zaleciła, aby Hiszpania podjęła działania mające na celu „wdrożenie reformy systemu finansowego, zwłaszcza uzupełnienie trwającej restrukturyzacji sektora bankowego o poprawę sytuacji pozostałych słabych instytucji, przedłożenie kompleksowej strategii pozwalającej skutecznie rozwiązać kwestię przestarzałych aktywów w bilansach banków oraz zajęcie jasnego stanowiska w odniesieniu do finansowania i wykorzystywania rezerwowych linii kredytowych (tzw. »backstop facilities«)”.
Duża dostępność finansowania zewnętrznego po niskich kosztach w pierwszej dekadzie tego wieku doprowadziła do – spowodowanego dynamiczną akcją kredytową – gwałtownego wzrostu popytu krajowego i do hossy na rynku aktywów, w szczególności w sektorze nieruchomości. Pęknięcie bańki na rynku nieruchomości i załamanie w branży budowlanej, a także związana z tym recesja gospodarcza negatywnie wpłynęły na hiszpański sektor bankowy. W rezultacie, z wyjątkiem kilku dużych i zdywersyfikowanych na poziomie międzynarodowym instytucji kredytowych, hiszpańskie banki w dużej mierze utraciły dostęp do międzybankowych rynków finansowania na przystępnych warunkach i w związku z tym stały się wysoce uzależnione od refinansowania przez Eurosystem. Ponadto ich zdolność kredytowa została*

poważnie ograniczona z powodu wpływu obniżenia ratingów wiarygodności kredytowej na dostępność zabezpieczeń.

- (4) Znaczny spadek aktywności gospodarczej w ostatnich latach, który ma bardzo niekorzystne następstwa dla rynku pracy, doprowadził do istotnego pogorszenia sytuacji budżetowej w Hiszpanii. Według zaktualizowanej prognozy służb Komisji z wiosny 2012 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie w 2012 roku 6,3 % PKB, podczas gdy w programie stabilności z 2012 roku i w projekcie ustawy budżetowej na 2012 rok zakładano deficyt na poziomie 5,3 % PKB. Dług publiczny brutto wzrósł w 2011 roku do poziomu 68,5 % PKB i zgodnie ze zaktualizowaną prognozą służb Komisji z wiosny 2012 roku spodziewać się można – zakładając utrzymanie dotychczasowej polityki – jego skokowego wzrostu do 80,9 % PKB w 2012 roku oraz do 86,8 % PKB w 2013 roku, a tym samym przekroczenia w tych latach wartości referencyjnej określonej w Traktacie. Zagrożenia związane ze scenariuszem makroekonomicznym i celami budżetowymi, a także z dalszymi działaniami ratunkowymi mającymi wymiar finansowy, mogą przyczynić się do dalszego wzrostu długu publicznego. Wobec takiego rozwoju sytuacji w dniu 10 lipca 2012 r. Rada skierowała do Hiszpanii zalecenie w ramach procedury nadmiernego deficytu (EDP) w celu zlikwidowania obecnego nadmiernego deficytu do roku 2014.
- (5) Władze Hiszpanii podjęły szereg ważnych działań mających na celu rozwiązanie problemów w sektorze bankowym. Do działań tych należy uporządkowanie bilansów banków, zwiększenie minimalnych wymogów kapitałowych, restrukturyzacja sektora kas oszczędnościowych oraz znaczące zaostrzenie wymogów w zakresie tworzenia rezerw z tytułu kredytów związanych z rynkiem nieruchomości i z tytułu aktywów przejętych przez banki w drodze postępowania egzekucyjnego. Działania te nie były jednak wystarczające, aby złagodzić presję rynkową.
- (6) W lutym 2011 roku władze Hiszpanii zwiększyły wymagany minimalny współczynnik kapitałowy („kapitał podstawowy”) do 8 % należących do banków aktywów ważonych ryzykiem oraz dały bankom czas do września 2011 roku na dostosowanie się do tego nowego przepisu. W przypadku banków bardziej zależnych od finansowania na rynku międzybankowym i posiadających

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 81.

jedynie ograniczony dostęp do rynku, minimalny współczynnik kapitałowy podniesiono do 10 %. W lutym i maju 2012 roku na mocy nowych przepisów nałożono na banki wymóg tworzenia większych rezerw i buforów kapitałowych na wypadek możliwych strat z tytułu kredytów – zarówno niezagrożonych, jak i zagrożonych – udzielonych dotychczas w sektorze budownictwa i nieruchomości. Przewidywana łączna wartość tych nowych wymogów dotyczących tworzenia rezerw wynosi około 84 mld EUR.

- (7) Od kwietnia 2012 roku łączny finansowy wkład brutto państwa hiszpańskiego (z wyłączeniem gwarancji emisji obligacji) wyniósł około 15 mld EUR. Wsparcie kapitałowe zostało zapewnione przez hiszpański Fundusz na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków (FROB), którego kapitał wynosi 15 mld EUR, z czego 9 mld EUR zostało już wpłacone. Skarb państwa udzielił również gwarancji dla emisji przez banki uprzywilejowanych obligacji bankowych w wysokości około 86 mld EUR (z czego wciąż obowiązują gwarancje na około 58 mld EUR). Mimo że w kwietniu 2012 roku FROB dysponował jeszcze zdolnościami trzykrotnie przewyższającymi jego alokację kapitału, wsparcie z sektora publicznego nie będzie wystarczające, aby zapewnić odpowiednio wysoki bufor ochronny na potrzeby przeprowadzenia wymaganego systemowego uporządkowania sektora bankowego.
- (8) Obawy dotyczące potrzeby dalszego dokapitalizowania sektora bankowego przyczyniły się do rosnącej presji rynkowej na hiszpańskie obligacje skarbowe. Stopy rentowności obligacji skarbowych osiągnęły poziom znacznie powyżej 500 punktów bazowych pod koniec czerwca 2012 roku i na początku lipca 2012 roku, co zwiększa koszty finansowania dla państwa hiszpańskiego. Rosnące obciążenia z tytułu odsetek utrudniają Hiszpanii konsolidację finansów publicznych oraz korektę nadmiernego deficytu. Dlatego kompleksowa restrukturyzacja sektora bankowego oraz jego dokapitalizowanie stanowią ważne elementy zmniejszenia presji na finanse publiczne.
- (9) W dniu 25 czerwca 2012 r. władze Hiszpanii oficjalnie wystąpiły o pomoc finansową w kontekście trwającej restrukturyzacji i dokapitalizowania hiszpańskiego sektora bankowego. Pomoc miałaby podlegać warunkom udzielania pomocy finansowej na dokapitalizowanie instytucji finansowych przez Europejski Instrument Stabilności Finansowej (EFSF). Przyznanie pomocy jest uzależnione od spełnienia specyficznych warunków dotyczących sektora finansowego, zgodnie z zapisami protokołu ustaleń wynegocjowanego przez rząd Hiszpanii i Komisję, w powiązaniu z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB), przy technicznej pomocy ze strony Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW). Warunki te obejmą zarówno warunki specyficzne dla banków, przy zachowaniu zgodności z przepisami dotyczącymi pomocy państwa, jak i warunki horyzontalne. Równoległe Hiszpania będzie musiała w pełni respektować swoje zobowiązania i obowiązki wynikające

z EDP oraz zaleceń dotyczących przeciwdziałania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej wydanych w ramach europejskiego semestru.

- (10) Wzmocnienie długoterminowej odporności hiszpańskiego sektora bankowego ma podstawowe znaczenie dla utrzymania stabilności finansowej Hiszpanii oraz ograniczenia rozprzestrzeniania się napięć finansowych na inne gospodarki w strefie euro, a zatem dla uniknięcia negatywnego wpływu na właściwe funkcjonowanie gospodarki oraz unii gospodarczej i walutowej. Znaczące środki podjęte dotychczas w celu rozwiązania tych problemów nie były w pełni wystarczające. W związku z tym konieczne są dalsze środki. W szczególności Hiszpania powinna wdrożyć dodatkowe konkretne środki celem skutecznego rozwiązania kwestii aktywów stanowiących pozostałości po kryzysie, przywrócenia finansowania opartego na zasadach rynkowych, ograniczenia zależności banków od wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny oraz wzmocnienia mechanizmów identyfikacji ryzyka i zarządzania w sytuacjach kryzysowych.
- (11) W ramach tej ogólnej strategii kluczowe jest rozwiązanie kwestii aktywów stanowiących pozostałości po kryzysie poprzez wprowadzenie wymogu wydzielenia problematycznych aktywów z bilansów banków, którym udzielono pomocy. Dotyczy to w szczególności kredytów związanych z rynkiem nieruchomości i aktywów przejętych przez banki w drodze postępowania egzekucyjnego. Takie wydzielenie aktywów pozwoliłoby na usunięcie pozostających jeszcze wątpliwości dotyczących jakości bilansów banków, umożliwiając im lepszą realizację ich zadań polegających na pośrednictwie finansowym.
- (12) Dodatkowo polepszenie w ten sposób przejrzystości bilansów banków może ułatwić uporządkowane zmniejszenie ekspozycji banków wobec sektora nieruchomości, przywrócenie finansowania opartego na zasadach rynkowych oraz ograniczenie zależności banków od wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny.
- (13) Zapewnienie solidnych ram dla hiszpańskiego sektora bankowego wymaga polepszenia mechanizmów identyfikacji ryzyka i zarządzania w sytuacjach kryzysowych. Skuteczna strategia powinna obejmować zmiany ukierunkowane na wzmocnienie ram regulacyjnych i nadzorczych, z uwzględnieniem doświadczeń płynących z kryzysu finansowego. Dodatkowo należy wzmocnić zasady ładu korporacyjnego zgodnie z najlepszymi praktykami międzynarodowymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Komisja, w porozumieniu z EBC, EUNB i MFW, uzgodniła z władzami Hiszpanii szczególne warunki polityki dla sektora finansowego związane z pomocą finansową. Warunki te zostały

określone w protokole ustaleń, który zostanie podpisany przez Komisję i władze Hiszpanii. Szczegółowe warunki finansowe zostają określone w umowie pomocy finansowej.

Hiszpania przeprowadza odpowiednie dokapitalizowanie i gruntowną restrukturyzację swojego systemu bankowego. W tym celu – koordynując swoje działania z Komisją i w porozumieniu z EBC – Hiszpania opracowuje strategię dotyczącą przyszłej struktury, sposobu funkcjonowania i rentowności hiszpańskich banków, w której określi, w jaki sposób zapewnić ich zdolność do funkcjonowania bez dalszej pomocy państwa. Strategia ta zostanie jeszcze doprecyzowana w protokole ustaleń, w którym warunki polityczne zapisane w niniejszej decyzji zostaną rozwinięte.

2. Kluczowymi elementami tej strategii są restrukturyzacja słabych segmentów hiszpańskiego sektora bankowego oraz wzmocnienie ram regulacyjnych i nadzorczych dla sektora bankowego.

3. Restrukturyzacja słabych segmentów hiszpańskiego sektora bankowego opiera się na następujących trzech działaniach:

- a) określenie potrzeb kapitałowych poszczególnych banków poprzez kompleksowy przegląd jakości aktywów sektora bankowego oraz przeprowadzenie, w oparciu o ten przegląd jakości aktywów, testu warunków skrajnych dla każdego banku z osobna. Na podstawie wyników testów warunków skrajnych banki potrzebujące zastrzyku kapitałowego zostaną podzielone na trzy grupy. Każda z nich będzie musiała przedstawić plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wszystkie uzupełniające i kolejne środki, zgodnie z zapisami protokołu ustaleń;
 - b) dokapitalizowanie, restrukturyzacja lub likwidacja w uporządkowany sposób słabych banków w oparciu o plany wyeliminowania ewentualnych niedoborów kapitału zidentyfikowanych w testach warunków skrajnych. Plany te będą opierać się na zasadach rentowności, minimalizacji kosztów dla podatników (podział obciążeń) i zmniejszenia zakłóceń konkurencji. W tym celu Hiszpania przyjmie przepisy mające na celu: (i) umożliwienie przeprowadzenia działań związanych z zobowiązaniami podporządkowanymi, w tym obowiązkowe formy podziału obciążeń; oraz (ii) aktualizację ram uporządkowanej likwidacji banków w celu uwzględnienia w tych ramach stosownych uprawnień w zakresie uporządkowanej likwidacji dla FROB i bankowego funduszu gwarancyjnego (DGF), oraz z uwzględnieniem unijnego wniosku regulacyjnego w sprawie zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz uporządkowanej likwidacji banków, łącznie ze specjalnymi narzędziami służącymi uporządkowanej likwidacji nierentownych banków;
 - c) wydzielenie aktywów w bankach otrzymujących wsparcie publiczne w ramach ich wysiłków w zakresie dokapitalizowania oraz przeniesienie tych aktywów o obniżonej jakości do zewnętrznej spółki zarządzającej aktywami, po to aby zrealizować ich wartość długoterminową. Hiszpania – w ścisłym porozumieniu z Komisją, EBC i EUNB oraz przy wsparciu technicznym ze strony MFW – przygotowuje kompleksowe ramy ustawodawcze dotyczące ustanowienia i funkcjonowania spółki zarządzającej aktywami, tak aby uzyskała ona pełną zdolność do działania do listopada 2012 roku.
4. W celu zapewnienia solidnych ram dla sektora bankowego Hiszpania wzmocnia również ramy regulacyjne i nadzorcze, a także wzmocnia zarządzanie. Strategia i warunki, które kompleksowo określono w protokole ustaleń, obejmują między innymi następujące środki:
- a) zobowiązanie hiszpańskich instytucji kredytowych do podniesienia poziomu ich współczynnika kapitału podstawowego Tier I do co najmniej 9 %, zgodnie z definicją kapitału określoną przez EUNB w działaniu dotyczącym dokapitalizowania;
 - b) zobowiązanie hiszpańskich instytucji kredytowych, począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r., do stosowania definicji kapitału ustanowionej w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych;
 - c) ponowna ocena ram prawnych dotyczących tworzenia rezerw z tytułu strat związanych z udzielonymi kredytami. W szczególności w oparciu o doświadczenia wyniesione z kryzysu finansowego władze hiszpańskie przedkładają propozycje zmian stałych ram dotyczących rezerw z tytułu strat związanych z udzielonymi kredytami, biorąc pod uwagę środki tymczasowe wprowadzone w ostatnich miesiącach, jak również unijne ramy dotyczące rachunkowości;
 - d) dalsze wzmocnienie niezależności operacyjnej *Banco de España*; zgodnie z międzynarodowymi zaleceniami i standardami uprawnienia Ministerstwa Gospodarki do nakładania sankcji i wydawania zezwoleń w odniesieniu do sektora bankowego zostają przekazane *Banco de España*;
 - e) dalsze udoskonalenie procedur nadzoru *Banco de España* w oparciu o wyniki audytu wewnętrznego;
 - f) przegląd zasad zarządzania agencjami stanowiącymi elementy sieci zabezpieczenia finansowego (FROB i DGF) w celu uniknięcia ewentualnych konfliktów interesów;
 - g) wzmocnienie zasad zarządzania sektorem kas oszczędnościowych i banków będących własnością kas oszczędnościowych;
 - h) zmiana przepisów z zakresu ochrony konsumentów i przepisów dotyczących papierów wartościowych, aby ograniczyć sprzedaż przez banki podporządkowanych instrumentów dłużnych (lub instrumentów nieobjętych DGF) niekwalifikującym się klientom detalicznym, oraz wzmocnienie monitorowania przez odpowiednie organy przestrzegania przepisów;
 - i) podjęcie kroków służących zminimalizowaniu kosztów restrukturyzacji banków dla podatników. Po przypisaniu strat właścicielom udziałów władze Hiszpanii zobowiążą posiadaczy kapitału hybrydowego i posiadaczy długu podporządkowanego w bankach otrzymujących kapitał publiczny do podjęcia środków służących podziałowi obciążeń;

j) zobowiązanie się do ograniczenia poziomów wynagrodzeń dla członków rad wykonawczych i rad nadzorczych wszystkich banków otrzymujących pomoc państwa;

z pomocą finansową warunki dotyczące polityki są spełniane. Regularnie monitorowane będą działania FROB podejmowane w kontekście programu.

k) udoskonalenie publicznego rejestru kredytowego.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

5. Władze będą przekazywać Komisji, EBC, EUNB i MFW – przy zachowaniu rygorystycznych warunków poufności – dane niezbędne do monitorowania sektora bankowego.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

6. W regularnych odstępach czasu, tj. co kwartał, Komisja, w porozumieniu z EBC i EUNB, będzie weryfikować poprzez misje i regularne sprawozdania władz Hiszpanii, czy związane

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2012 r.

zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych, w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Banka Słowenije

(2012/444/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół (nr 4) w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 27 ust. 1,

uwzględniając zalecenie EBC/2012/9 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 1 czerwca 2012 r. udzielone Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych audytorów Banka Słowenije ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych Eurosystemu podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat obecnych zewnętrznych biegłych rewidentów Banka Słowenije wygasa po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2011. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznych biegłych rewidentów na okres od roku obrachunkowego 2012.
- (3) Banka Słowenije wybrał firmę Deloitte revizija d.o.o. na swojego zewnętrznego biegłego rewidenta na lata obrachunkowe 2012–2014.
- (4) Rada Prezesów EBC zaleciła wyznaczenie firmy Deloitte revizija d.o.o. na zewnętrznego audytora Banka Słowenije na lata obrachunkowe 2012–2014.

- (5) Należy zastosować się do zalecenia Rady Prezesów EBC i odpowiednio zmienić decyzję 1999/70/WE ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 13 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„13. Firma Deloitte revizija d.o.o. zostaje niniejszym zatwierdzona jako zewnętrzny biegły rewident Banka Słowenije w odniesieniu do lat obrachunkowych 2012–2014.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Europejskiego Banku Centralnego.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2012 r.

W imieniu Rady

A. D. MAVROYIANNIS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69.

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2012 r.

w sprawie uruchomienia na Węgrzech zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA

(2012/445/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 3 i art. 25,

uwzględniając decyzję Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW⁽²⁾, w szczególności jej art. 20 oraz rozdział 4 załącznika do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Protokołem w sprawie postanowień przejściowych, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, skutki prawne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu uchylecia, unieważnienia lub zmiany tych aktów w zastosowaniu Traktatów.
- (2) W związku z tym zastosowanie ma art. 25 decyzji 2008/615/WSiSW i Rada musi jednomyślnie zdecydować, czy państwa członkowskie wdrożyły przepisy rozdziału 6 tej decyzji.
- (3) Art. 20 decyzji 2008/616/WSiSW przewiduje, że decyzje, o których mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, mają być podejmowane na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu. W odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW sprawozdanie z oceny ma się opierać na wynikach wizyty ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (4) Węgry poinformowały Sekretariat Generalny Rady o krajowych zbiorach analiz DNA, do których mają zastosowanie art. 2–6 decyzji 2008/615/WSiSW, oraz o warunkach zautomatyzowanego przeszukiwania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 tej decyzji, zgodnie z art. 36 ust. 2 tej decyzji.
- (5) Zgodnie z pkt 1.1 rozdziału 4 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW kwestionariusz opracowany przez

odpowiednią grupę roboczą Rady dotyczy każdej z zautomatyzowanych metod wymiany danych i musi być wypełniony przez państwo członkowskie w momencie uznania przez to państwo, że spełnia ono wymogi dotyczące wymiany danych w odpowiedniej kategorii danych.

- (6) Węgry wypełniły kwestionariusz dotyczący ochrony danych i kwestionariusz dotyczący wymiany danych DNA.
- (7) Węgry z powodzeniem przeprowadziły operację pilotażową z Austrią.
- (8) Austriacki zespół oceniający przeprowadził na Węgrzech wizytę ewaluacyjną i sporządził sprawozdanie z tej wizyty, które przekazano odpowiedniej grupie roboczej Rady.
- (9) Radzie przedstawiono całościowe sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące wymiany danych DNA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania i porównywania danych DNA Węgry w pełni wdrożyły przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i są uprawnione do otrzymywania i przekazywania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2012 r.

W imieniu Rady

A. D. MAVROYIANNIS

Przewodniczący

(¹) Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

(²) Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2012 r.

w sprawie uruchomienia na Węgrzech zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych

(2012/446/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25,

uwzględniając decyzję Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW⁽²⁾, w szczególności jej art. 20 oraz rozdział 4 załącznika do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Protokołem w sprawie postanowień przejściowych, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, skutki prawne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu uchylecia, unieważnienia lub zmiany tych aktów w zastosowaniu Traktatów.
- (2) W związku z tym zastosowanie ma art. 25 decyzji 2008/615/WSiSW i Rada musi jednomyślnie zdecydować, czy państwa członkowskie wdrożyły przepisy rozdziału 6 tej decyzji.
- (3) Art. 20 decyzji 2008/616/WSiSW stanowi, że decyzje, o których mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, mają być podejmowane na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu. W odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW sprawozdanie z oceny ma się opierać na wynikach wizyty ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (4) Zgodnie z pkt 1.1 rozdziału 4 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW kwestionariusz opracowany przez odpowiednią grupę roboczą Rady dotyczy każdej z zautomatyzowanych metod wymiany danych i musi być

wypełniony przez państwo członkowskie w momencie uznania przez to państwo, że spełnia ono wymogi dotyczące wymiany danych w odpowiedniej kategorii danych.

- (5) Węgry wypełniły kwestionariusz dotyczący ochrony danych i kwestionariusz dotyczący wymiany danych daktyloskopijnych.
- (6) Węgry z powodzeniem przeprowadziły operację pilotażową z Austrią.
- (7) Austriacki zespół oceniający przeprowadził na Węgrzech wizytę ewaluacyjną i sporządził sprawozdanie z tej wizyty, które przekazano odpowiedniej grupie roboczej Rady.
- (8) Radzie przedstawiono całościowe sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczące wymiany danych daktyloskopijnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych daktyloskopijnych Węgry w pełni wdrożyły przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i są uprawnione do otrzymywania i przekazywania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

(¹) Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

(²) Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 24 lipca 2012 r.

w sprawie upoważnienia Danii do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 75 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2012/447/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 5 września 2011 r., Dania wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo do odliczenia podatku naliczonego.
- (2) Pismem z dnia 14 marca 2012 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Danię. Pismem z dnia 15 marca 2012 r. Komisja powiadomiła Danię, że posiada wszystkie informacje, które uważa za konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) W chwili obecnej – na mocy dyrektywy 2006/112/WE – jeżeli lekki pojazd ciężarowy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej trzech ton zostaje zarejestrowany przez organy duńskie jako pojazd przeznaczony wyłącznie do celów prowadzenia działalności gospodarczej, podatnik jest upoważniony do odliczenia w całości podatku naliczonego z tytułu jego zakupu i kosztów eksploatacji. Podatnik traci prawo do odliczenia podatku VAT z tytułu zakupu lekkiego pojazdu ciężarowego, w przypadku gdy pojazd jest następnie wykorzystywany do celów prywatnych.
- (4) W związku z tym, iż opisany system stanowi duże obciążenie zarówno dla podatnika, jak i dla administracji podatkowej, władze duńskie wystąpiły z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 75 dyrektywy 2006/112/WE. Środek ten umożliwiłby podatnikom, którzy zarejestrowali pojazd jako przeznaczony wyłącznie do celów prowadzenia działalności gospodarczej, jego wykorzystanie do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz obliczenie – na podstawie ryczałtowej kwoty dziennej – podstawy opodatkowania czynności uznanej za świadczenie usług zgodnie z art. 75 dyrektywy 2006/112/WE, bez utraty prawa do odliczenia podatku VAT z tytułu zakupu pojazdu.
- (5) Taka uproszczona metoda obliczenia byłaby jednakże ograniczona do dwudziestu dni – w roku kalendarzowym – wykorzystania pojazdu do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a podlegająca zapłacie kwota ryczałtowa podatku VAT jest ustalona na 40 DKK za każdy dzień takiego wykorzystania. Kwota ta została określona przez rząd duński w wyniku analizy opartej o krajowe statystyki.

- (6) Środek, który znajdzie zastosowanie w odniesieniu do lekkich pojazdów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej trzech ton, uprości wypełnianie obowiązków dotyczących podatku VAT przez tych podatników, którzy okazjonalnie wykorzystują na użytek prywatny pojazdy zarejestrowane do celów prowadzenia działalności gospodarczej. Podatnik mógłby jednakże w dalszym ciągu wybrać rejestrację lekkiego pojazdu ciężarowego jako przeznaczonego zarówno do celów prowadzenia działalności gospodarczej, jak i do użytku osobistego. W ten sposób podatnik utraciłby prawo do odliczenia podatku VAT z tytułu zakupu pojazdu, ale nie byłby zobowiązany do uiszczania dziennej opłaty w związku z wykorzystywaniem pojazdu do celów prywatnych.
- (7) Wprowadzenie środka zapewniającego, aby podatnik, który okazjonalnie wykorzystuje na użytek prywatny pojazd zarejestrowany do celów prowadzenia działalności gospodarczej, nie był pozbawiony pełnego prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu zakupu pojazdu, byłoby spójne z ogólnymi przepisami dotyczącymi odliczeń przewidzianymi w dyrektywie 2006/112/WE.
- (8) Upoważnienie powinno być ograniczone w czasie i powinno zatem wygasnąć dnia 31 grudnia 2014 r. W świetle zdobytych w tym okresie doświadczeń należy dokonać oceny, czy utrzymanie odstępstwa jest uzasadnione.
- (9) Środek wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę wpływów z podatków zainteresowanego państwa członkowskiego pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie ma wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 75 dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy podatnik wykorzystuje lekki pojazd ciężarowy zarejestrowany wyłącznie do celów prowadzenia działalności gospodarczej do własnych celów prywatnych lub celów prywatnych jego pracowników, lub, w ujęciu ogólnym, do celów innych niż prowadzona przez niego działalność, Dania jest upoważniona do określenia podstawy opodatkowania przy zastosowaniu kwoty ryczałtowej za każdy dzień takiego wykorzystania takiego pojazdu.

Kwota ryczałtowa za dzień, o której mowa w akapicie pierwszym, wynosi 40 DKK.

Artykuł 2

Środek, o którym mowa w art. 1, stosuje się jedynie w odniesieniu do lekkich pojazdów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej trzech ton.

Środek ten nie stosuje się w przypadku gdy wykorzystanie pojazdu do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przekroczy dwadzieścia dni w roku kalendarzowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 12 lipca 2012 r.****ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE papierowi gazetowemu***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 4693)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2012/448/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

Artykuł 2

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,1) „papier gazetowy” oznacza papier używany głównie do drukowanie gazet i wytwarzany z masy papierowej lub z papieru z odzysku, którego gramatura mieści się w zakresie od 40 do 65 g/m²;

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

2) „włókna wtórne” oznaczają włókna odzyskane ze strumienia odpadów podczas procesu produkcyjnego lub wytworzone przez gospodarstwa domowe lub obiekty komercyjne, przemysłowe lub instytucje będące użytkownikami końcowymi produktu, który nie może już być stosowany w zamierzonym celu.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 3

(1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.

Aby dany papier gazetowy mógł otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, musi on należeć do grupy produktów „papier gazetowy” określonej w art. 1 niniejszej decyzji i musi spełniać kryteria, jak również odnośne wymogi oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE zostaną ustanowione według grup produktów.

Artykuł 4

(3) Ponieważ do produkcji papieru gazetowego zużywa się znaczne ilości energii, drewna i substancji chemicznych i może ona powodować szkody w środowisku lub zagrożenia dla środowiska związane z użyciem zasobów naturalnych, należy ustanowić kryteria oznakowania ekologicznego dla grupy produktów „papier gazetowy”.

Kryteria dla grupy produktów „papier gazetowy” oraz związane z nimi wymogi oceny i weryfikacji obowiązują przez trzy lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

Artykuł 5

Do celów administracyjnych przypisuje się tej grupie produktów „papier gazetowy” kod „037”.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 6

Artykuł 1

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

1. Grupa produktów „papier gazetowy” obejmuje papier wykonany z masy papierniczej wykorzystywany do celów drukowania gazet i innych produktów drukowanych.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2012 r.

2. Grupa produktów nie obejmuje papieru do kopiowania i papieru graficznego, termoczułego, papieru fotograficznego i papieru do kopiowania bez kalki, papieru pakowego i papieru zapachowego.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cel kryteriów

Celem kryteriów jest w szczególności wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami poprzez zmniejszanie ilości substancji toksycznych lub eutroficznymi uwalnianych do wody, poprzez zmniejszenie szkód w środowisku naturalnym oraz zagrożeń związanych z wykorzystaniem energii (globalne ocieplenie, zakwaszenie, zubożenie warstwy ozonowej, wyczerpywanie nieodnawialnych źródeł energii) poprzez zmniejszenie zużycia energii i powiązanych emisji do atmosfery oraz poprzez zmniejszenie szkód w środowisku naturalnym lub zagrożeń związanych ze stosowaniem niebezpiecznych chemikaliów oraz zastosowanie zasad zrównoważonej gospodarki mającej na celu ochronę lasów.

KRYTERIA

Kryteria ustanawia się dla każdego z następujących aspektów:

1. Emisje do wody i atmosfery
2. Zużycie energii
3. Włókna: zrównoważona gospodarka leśna
4. Niebezpieczne substancje chemiczne
5. Gospodarowanie odpadami
6. Zdarność do użycia
7. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Kryteria ekologiczne obejmują produkcję masy papierniczej, w tym wszystkie składowe procesy cząstkowe od momentu, kiedy włókno pierwotne/papier odzyskany jest dostarczany do zakładu produkcyjnego, do momentu, kiedy masa papiernicza opuszcza celulozownię. W odniesieniu do procesu produkcji papieru kryteria ekologiczne obejmują wszystkie procesy cząstkowe, od mielenia masy papierniczej (rozdrabniania papieru odzyskanego) po nawijanie papieru na role.

Następujące działania nie zostały objęte powyższymi kryteriami:

1. Transport i opakowanie masy papierniczej, papieru lub surowców,
2. Przetwarzanie papieru

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

Określone wymogi w zakresie oceny i weryfikacji zostały podane w ramach każdego kryterium.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów demonstrujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy lub jego dostawców, lub ich poddostawców.

W razie potrzeby możliwe jest zastosowanie innych metod badawczych niż wskazane dla każdego kryterium, jeśli są one uznawane za równoważne przez właściwy organ oceniający wniosek.

Jeśli to możliwe, badania przeprowadza się w laboratoriach spełniających wymogi ogólne normy EN ISO 17025 lub normy równoważnej.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE**Kryterium 1 – Emisje do wody i atmosfery**

- a) ChZT, siarka (S), NO_x, fosfor (P)

W odniesieniu do każdego z tych parametrów emisje z produkcji masy papierniczej i papieru do atmosfery lub wody wyraża się w punktach (P_{ChZT}, P_S, P_{NO_x}, P_P), zgodnie z poniższym opisem:

Żaden z poszczególnych punktów P_{ChZT}, P_S, P_{NO_x}, P_P nie przekracza 1,5.

Całkowita wartość punktów (P_{suma} = P_{ChZT} + P_S + P_{NO_x} + P_P) nie przekracza 4,0.

Obliczenia P_{ChZT} dokonuje się w następujący sposób (obliczenia P_S , P_{NO_x} , P_P prowadzone są w sposób identyczny).

Dla każdej wykorzystanej wartości „i” masy papierniczej powiązane mierzone emisje ChZT ($\text{ChZT}_{\text{masa},i}$ wyrażone w kilogramach na tonę powietrza suchej masy papierniczej – ADT) ważone są zgodnie z proporcjami wykorzystanej masy papierniczej (masa „i” w odniesieniu do tony powietrza suchej masy) i sumowane. Ważoną emisję ChZT w odniesieniu do masy dodaje się do mierzonej emisji ChZT z produkcji papieru, co daje sumę emisji ChZT – $\text{ChZT}_{\text{suma}}$.

Ważona wartość referencyjna ChZT w odniesieniu do produkcji masy obliczana jest w ten sam sposób – jako suma wykorzystanych ważonych wartości referencyjnych w odniesieniu do każdej masy i dodanych do wartości referencyjnej w odniesieniu do produkcji papieru, co daje całkowitą wartość referencyjną ChZT – $\text{ChZT}_{\text{refsuma}}$. Wartości referencyjne w odniesieniu do każdego rodzaju użytej masy oraz produkcji papieru podano w tabeli 1.

Suma emisji ChZT dzielona jest przez sumę wartości referencyjnych ChZT w następujący sposób:

$$P_{\text{ChZT}} = \frac{\text{ChZT}_{\text{suma}}}{\text{ChZT}_{\text{ref, suma}}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{masa},i \times (\text{ChZT}_{\text{masa},i})] + \text{ChZT}_{\text{maszynapapiernicza}}}{\sum_{i=1}^n [\text{masa},i \times (\text{ChZT}_{\text{refpulp},i})] + \text{ChZT}_{\text{refmaszynapapiernicza}}}$$

Tabela 1

Wartości referencyjne dla emisji w odniesieniu do różnych rodzajów masy papierniczej oraz w odniesieniu do produkcji papieru

Rodzaj masy papierniczej/papier	Emisje (kg/ADT)			
	ChZT_{ref}	S_{ref}	$\text{NO}_{x,\text{ref}}$	P_{ref}
Bielona masa celulozowa (niesiarczynowa)	18,0	0,6	1,6	0,045
Bielona masa celulozowa (siarczynowa)	25,0	0,6	1,6	0,045
Niebielona masa celulozowa	10,0	0,6	1,6	0,04
CTMP (masa papiernicza chemo-termomechaniczna)	15,0	0,2	0,3	0,01
TMP (masa papiernicza termomechaniczna)/ścier drzewny	3,0	0,2	0,3	0,01
Masa włóknista odzyskana	2,0	0,2	0,3	0,01
Papier (zakłady niezintegrowane, gdzie wszystkie rodzaje stosowanej masy papierniczej są zakupione na rynku)	1	0,3	0,8	0,01
Papier (inne zakłady)	1	0,3	0,7	0,01

Wyłączenie dla wartości P_{ref} dla białej masy celulozowej (niesiarczynowej) przedstawionej w tabeli 1, do poziomu 0,1 przynajmniej się, w przypadku gdy wykazano, że wyższy poziom fosforu jest związany z fosforem w sposób naturalny obecnym w pulpie drzewnej.

W przypadku kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w tym samym zakładzie emisje S i NO_x wynikające z produkcji energii elektrycznej można odjąć od ilości ogółem. Do obliczenia proporcji emisji wynikających z produkcji energii elektrycznej można zastosować następujący wzór:

$$2 \times (\text{MWh(energia elektryczna)}) / [2 \times \text{MWh(energia elektryczna)} + \text{MWh(ciepło)}]$$

Energia elektryczna w tym wzorze to energia elektryczna produkowana w zakładzie kogeneracji.

Ciepło we wzorze to ciepło netto dostarczone z elektrowni do produkcji masy papierniczej/papieru.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza szczegółowych obliczeń pokazujących zgodność z niniejszym kryterium, wraz z dokumentacją uzupełniającą, która obejmuje sprawozdania z badań wykonanych przy zastosowaniu następujących metod badawczych: ChZT: ISO 6060; NO_x : ISO 11564; S(utlen.): EPA nr 8; S(red.): EPA nr 16 A; zawartość S w ropie naftowej: ISO 8754; zawartość S w węglu: ISO 351; P: EN ISO 6878, APAT IRSA CNR 4110 lub Dr Lange LCK 349.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera informacje o częstotliwości pomiarów i obliczeń wskaźników dla ChZT, S i NO_x. Obejmuje ona wszystkie emisje S i NO_x mające miejsce podczas produkcji masy papierniczej i papieru, włącznie z parą powstającą poza miejscem produkcji, z wyjątkiem emisji związanych z produkcją energii elektrycznej. Pomiarami objęte są kotły regeneracyjne, wapienniki, kotły parowe i piece spalające gazy o silnym zapachu. Uwzględnia się emisje rozproszone. Podawane wartości emisji siarki do powietrza zawierają zarówno emisje tlenków siarki, jak i siarki zredukowanej (sulfid dimetylowy, merkaptan metylowy, siarkowodór i podobne emisje). Emisje siarki związane z produkcją energii cieplnej z ropy naftowej, węgla i innych paliw zewnętrznych o znanej zawartości siarki można obliczyć zamiast dokonywać pomiarów; emisje te należy uwzględnić.

Pomiary emisji do wód prowadzone są na próbkach niefiltrowanych i nieklarowanych, pobranych po przejściu procesu oczyszczania w zakładzie lub przez zewnętrzną oczyszczalnię ścieków. Okres pomiarów oparty jest na cyklu produkcyjnym w okresie 12 miesięcy. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych pomiary prowadzone są w oparciu o przynajmniej 45 kolejnych dni pracy zakładu. Pomiary są reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

W przypadku zakładów zintegrowanych, ze względu na trudność uzyskania oddzielnych danych o emisjach dla masy papierniczej i papieru, jeżeli dostępna jest tylko łączna wartość dla produkcji masy papierniczej i papieru, ustala się zerową wartość emisji dla masy, zaś wartość dla papieru obejmuje zarówno produkcję papieru, jak i masy.

b) AOX (adsorbowalne związki chlororganiczne)

— Do dnia 31 marca 2013 r. emisje AOX pochodzące z produkcji każdego rodzaju zastosowanej masy papierniczej nie przekraczają 0,20 kg/ADT.

— Od dnia 1 kwietnia 2013 r. do końca okresu ważności kryteriów określonych w niniejszej decyzji emisje AOX pochodzące z produkcji każdego rodzaju zastosowanej masy papierniczej nie przekraczają 0,17 kg/ADT.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy użyciu następującej metody badawczej: AOX ISO 9562 wraz z szczegółowymi obliczeniami wskazującymi zgodność z tym kryterium oraz odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera wskazanie częstotliwości przeprowadzania pomiarów. AOX mierzy się jedynie w odniesieniu do tych procesów, w których do bielenia masy papierniczej wykorzystuje się związki chloru. Nie ma konieczności przeprowadzania pomiaru zawartości AOX w ściekach z niezintegrowanej produkcji papieru ani w ściekach z produkcji masy papierniczej bez bielenia lub jeśli bielenie przeprowadza się przy użyciu substancji pozbawionych chloru.

Pomiary przeprowadza się na próbkach niefiltrowanych i wzbudzanych po oczyszczeniu w zakładzie albo po oczyszczeniu w publicznej oczyszczalni. Okres pomiarów oparty jest na cyklu produkcyjnym w okresie 12 miesięcy. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych, pomiary prowadzone są w oparciu o przynajmniej 45 kolejnych dni pracy zakładu. Pomiary są reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

c) CO₂

Emisje dwutlenku węgla ze źródeł nieodnawialnych nie przekraczają 1 000 kg na tonę wyprodukowanego papieru, włączając w to emisje z produkcji energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim). Dla zakładów niezintegrowanych (w przypadku gdy wszystkie rodzaje stosowanej masy papierniczej zostały zakupione na rynku) emisje nie przekraczają 1 100 kg na tonę. Emisje oblicza się jako sumę emisji pochodzących z produkcji masy papierniczej i papieru.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Wnioskodawca przedstawia dane dotyczące emisji dwutlenku węgla do atmosfery. Obejmują one emisje ze wszystkich źródeł nieodnawialnych wykorzystywanych przy produkcji masy papierniczej i papieru, w tym z produkcji energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim).

Przy obliczaniu emisji CO₂ z paliw wykorzystuje się poniższe współczynniki emisji:

Tabela 2

Paliwo	Emisja CO ₂ kopalny	Jednostka
Węgiel kamienny	96	g CO ₂ kopalny/MJ
Ropa naftowa	73	g CO ₂ kopalny/MJ
Olej napędowy 1	74	g CO ₂ kopalny/MJ
Olej napędowy 2–5	81	g CO ₂ kopalny/MJ
Skroplony gaz ropopochodny	66	g CO ₂ kopalny/MJ
Gaz ziemny	56	g CO ₂ kopalny/MJ
Energia elektryczna z sieci	400	g CO ₂ kopalny/kWh

Okres dla obliczeń lub bilansu masy ustala się w oparciu o produkcję w czasie 12 miesięcy. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych pomiary prowadzone są w oparciu o przynajmniej 45 kolejnych dni pracy zakładu. Obliczenia są reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

W przypadku energii elektrycznej z sieci energetycznej stosuje się wartość podaną w powyższej tabeli (średnia europejska), chyba że składający wniosek przedstawi dokumentację pozwalającą na przyjęcie średniej wartości właściwej dla jego dostawców energii elektrycznej (dostawca kontraktowy lub średnia krajowa). W takim przypadku składający wniosek może stosować tę wartość zamiast wartości podanej w tabeli.

Energia ze źródeł odnawialnych⁽¹⁾ zakupiona i stosowana w procesie produkcji nie będzie uwzględniana w obliczeniu emisji CO₂. Wnioskodawca dostarcza stosowną dokumentację pozwalającą na stwierdzenie, że taka energia jest rzeczywiście stosowana w zakładzie lub została zakupiona ze źródeł zewnętrznych.

Kryterium 2 – Zużycie energii

a) Elektryczność

Zużycie energii elektrycznej w związku z produkcją masy papierniczej i papieru wyrażane jest w punktach (P_E), jak określono poniżej.

Wartość wskaźników, P_E, jest nie większa niż 1,5.

Wskaźniki P_E obliczane są w następujący sposób.

Obliczenie dla produkcji masy papierniczej: Dla każdej stosowanej masy i, stosowne zużycie energii elektrycznej (E_{masa,i} wyrażone w kWh/ADT) oblicza się w sposób następujący:

$E_{masa,i}$ = energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie + energia elektryczna zakupiona - energia elektryczna sprzedana

Obliczenie dla produkcji papieru: Zużycie energii elektrycznej związanej z produkcją papieru (E_{papier}) oblicza się w następujący sposób:

E_{papier} = energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie + energia elektryczna zakupiona - energia elektryczna sprzedana

Punkty dotyczące produkcji masy papierniczej i papieru łączy się, by uzyskać całkowitą wartość punktów (P_E) w następujący sposób:

$$P_E = \frac{\sum_{i=1}^n [masa,i \times E_{masa,i}] + E_{papier}}{\sum_{i=1}^n [masa,i \times E_{refmasa,i}] + E_{refpapier}}$$

W przypadku zakładów zintegrowanych, ze względu na trudność uzyskania oddzielnych danych o energii elektrycznej dla masy papierniczej i papieru, jeżeli dostępna jest tylko łączna wartość dla produkcji masy papierniczej i papieru, ustala się zerową wartość energii elektrycznej dla masy, zaś wartość dla papieru obejmuje zarówno produkcję papieru, jak i masy.

b) Paliwo (ciepło)

Zużycie paliwa w związku z produkcją masy papierniczej i papieru wyrażane jest w punktach (P_E), jak określono poniżej.

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

Wartość wskaźników, P_F , jest nie większa niż 1,5.

Wskaźniki P_F oblicza się w następujący sposób.

Obliczenie dla produkcji masy papierniczej: Dla każdej stosowanej masy i , stosowne zużycie paliwa ($F_{masa,i}$ wyrażone w kWh/ADT) oblicza się w sposób następujący:

$F_{masa,i}$ = paliwo wyprodukowane w zakładzie + paliwo zakupione - paliwo sprzedane - $1,25 \times$ energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie

Uwaga:

1. $F_{masa,i}$ (i jego udział w P_F , masa) nie musi być obliczane dla masy mechanicznej, chyba że jest to zakupiona na rynku masa mechaniczna, suszona powietrzem, zawierająca przynajmniej 90 % suchej masy.
2. W powyższym wzorze ilość paliwa stosowaną do produkcji sprzedawanego ciepła należy dodać do wartości paliwa sprzedanego.

Obliczenie dla produkcji papieru: Zużycie paliwa do produkcji papieru (F_{papier} wyrażone w kWh/ADT) oblicza się w następujący sposób:

F_{papier} = paliwo wyprodukowane w zakładzie + paliwo zakupione - paliwo sprzedane - $1,25 \times$ energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie.

Punkty dotyczące produkcji masy papierniczej i papieru łączy się, by uzyskać całkowitą wartość punktów (P_F) w następujący sposób:

$$P_F = \frac{\sum_{i=1}^n [masa,i \times F_{masa,i}] + F_{papier}}{\sum_{i=1}^n [masa,i \times F_{refmasa,i}] + F_{refpapier}}$$

Tabela 3

Wartości referencyjne dla energii elektrycznej i paliwa

Klasa masy papierniczej	Paliwo kWh/ADT $F_{wartość\ referencyjna}$		Energia elektryczna kWh/ADT $E_{wartość\ referencyjna}$	
	Inne niż admp	admp	Inne niż admp	admp
Masa chemiczna	4 000	5 000	800	800
Masa termomechaniczna (TMP)	0	900	2 200	2 200
Ścier drzewny (w tym ciśnieniowy ścier drzewny)	0	900	2 000	2 000
Masa chemo—termomechaniczna (CTMP)	0	1 000	2 000	2 000
Masa włóknista odzyskana	300	1 300	450	550
Klasa papieru	Paliwo	kWh/tona		Elektryczność kWh/tona
Papier gazetowy		1 800		700

Admp - suszona powietrzem masa zakupiona na rynku

Ocena i weryfikacja (dla a) i b)): wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą. Szczegółowe informacje uwzględniają całkowite zużycie energii elektrycznej i paliwa.

Wnioskodawca oblicza całość energii zużytej podczas produkcji masy papierniczej i papieru w podziale na ciepło/paliwo i energię elektryczną, w tym energię zużytą przy odbarwianiu makulatury przeznaczonej do produkcji papieru. Energii zużytej do transportu surowców oraz przetwarzania i pakowania nie uwzględnia się w obliczeniu zużycia energii.

Całkowita energia cieplna obejmuje całe zakupione paliwo. Obejmuje także energię cieplną odzyskaną w drodze spalania ługów i odpadów z procesów produkcyjnych (np. odpady drzewne, trociny, ługi, papier odpadowy, brak maszynowy), jak również ciepło odzyskane z wewnętrznej produkcji energii elektrycznej. Do celów obliczenia całkowitej energii cieplnej wnioskodawca musi jednakże policzyć tylko 80 % energii cieplnej z tych źródeł.

Energia elektryczna oznacza energię elektryczną pochodzącą z sieci oraz produkowaną wewnątrz, mierzoną jako moc elektryczna. Energia elektryczna zużywana do celów oczyszczania ścieków nie wymaga uwzględnienia.

W przypadku gdy para produkowana jest z wykorzystaniem energii elektrycznej jako źródła ciepła, oblicza się wartość cieplną pary, która zostaje następnie podzielona przez 0,8 i dodana do całkowitego zużycia paliwa.

W przypadku zakładów zintegrowanych, ze względu na trudność uzyskania oddzielnych danych dotyczących paliwa (ciepła) dla masy papierniczej i papieru, jeżeli dostępna jest tylko łączna wartość dla produkcji masy papierniczej i papieru, ustala się zerową wartość paliwa (ciepła) dla masy, zaś wartość dla papieru obejmuje zarówno produkcję papieru, jak i masy.

Kryterium 3 – Włókna

Przynajmniej 70 % (wagowo) ilości włókien ogółem używanych w papierze gazetowym to włókna odzyskane.

Wszystkie używane włókna, które nie są odzyskane, to włókna pierwotne posiadające ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej i kontroli pochodzenia produktu wydane w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, taki jak FSC, PEFC lub równoważne.

Jednakże gdy systemy certyfikacji pozwalają na mieszanie niektórych materiałów certyfikowanych i niecertyfikowanych w produkcie lub linii produktów, materiały niecertyfikowane nie przekroczą 50 % ogólnej ilości używanych włókien pierwotnych. Takie materiały niecertyfikowane objęte są systemem weryfikacji poświadczającym ich legalne pochodzenie oraz ich zgodność z wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Organy certyfikacji wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej lub kontroli pochodzenia produktu są akredytowane/uznane przez ten system certyfikacji.

Z obliczenia zawartości włókien odzyskanych wyłącza się ponowne użycie materiałów wytworzonych w procesie i możliwych do odzyskania w tym samym procesie, w którym je wytworzono (braki produkcyjne fabryki papieru – wytworzone lub zakupione).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację określającą typy, ilości i źródła pochodzenia włókien wykorzystywanych do produkcji masy papierniczej i papieru.

Jeżeli stosuje się włókna pierwotne, produkt posiada ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej i kontroli pochodzenia wydane przez niezależny system certyfikacji prowadzony przez osoby trzecie, taki jak PEFC, FSC lub równoważne. Jeżeli produkt lub linia produktów zawiera materiał niecertyfikowany, należy przedstawić dowód potwierdzający, że zawartość materiału niecertyfikowanego nie przekracza 50 % oraz że jest on objęty systemem weryfikacji zapewniającym jego legalne pochodzenie oraz zgodność ze wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Zawartość procentową włókien odzyskanych oblicza się jako stosunek włókien odzyskanych stosowanych jako materiały wejściowe do produkcji papieru. W przypadku stosowania włókien odzyskanych wnioskodawca przedstawia deklarację określającą średnią ilość klas papieru odzyskanego stosowanego w produkcji zgodnie z normą EN 643 ⁽¹⁾ lub równoważną. Wnioskodawca przedstawia również deklarację stwierdzającą, że nie stosowano braków z fabryki papierów (wytworzonych lub zakupionych) do obliczenia procentu odzyskanych włókien.

Kryterium 4 – Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza wykaz produktów chemicznych stosowanych w produkcji masy papierniczej i papieru, wraz z właściwą dokumentacją (np. karty charakterystyki). Wykaz ten zawiera ilość, funkcję i dostawców wszystkich substancji użytych w procesie produkcji.

a) Niebezpieczne substancje i mieszaniny

Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 produkt nie zawiera substancji, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, ani substancji lub mieszanin spełniających kryteria klasyfikacji według zwrotów określających zagrożenia lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽³⁾ lub dyrektywą Rady 67/548/EWG ⁽⁴⁾, podanych w poniższej tabeli.

⁽¹⁾ Europejski wykaz standardowych klas papieru odzyskanego i tektury odzyskanej, czerwiec 2002 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

Wykaz zwrotów określających zagrożenie i zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia:

Zwrot określający zagrożenie (1)	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia (2)
H300 Połknięcie grozi śmiercią	R28
H301 Działa toksycznie po połknięciu	R25
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	R65
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	R27
H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą	R24
H330 Wdychanie grozi śmiercią	R23/26
H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne	R68
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może powodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki.	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/61/60-61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61/62
H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R62
H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R63
H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R62-63
H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią	R64
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Może spowodować uszkodzenie narządów	R68/20/21/22
H372 Powoduje uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/25/24/23
H373 Może powodować uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/20/21/22
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50-53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51-53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	R59
EUH029 W kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	R29

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
EUH031 W kontakcie z kwasami uwalnia toksyczne gazy	R31
EUH032 W kontakcie z kwasami uwalnia bardzo toksyczne gazy	R32
EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami	R39-41
W przypadku masy papierniczej lub papieru, nie można stosować komercyjnych preparatów barwiących, barwników, środków wykańczalniczych, środków pomocniczych i materiałów powlekających, którym przypisano lub może zostać przypisany w trakcie stosowania zwrot określający zagrożenie H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry.	R43

⁽¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Substancje lub mieszaniny, których cechy zmieniają się po przetworzeniu (np. nie są już biodostępne, przeszły modyfikację chemiczną) w taki sposób, że określone zagrożenie już nie występuje, są wyłączone z powyższego wymogu.

Stężenia graniczne substancji lub mieszanin, którym przypisano lub może zostać przypisany zwrot określający zagrożenie lub zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia wymienione w powyższej tabeli, lub spełniających kryteria klasyfikacji do klas lub kategorii zagrożenia wymienionych w powyższej tabeli oraz stężenia graniczne substancji spełniających kryteria określone w art. 57 lit. a), b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 nie przekraczają ogólnych lub specyficznych stężeń granicznych określonych zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Jeżeli ustalono specyficzne stężenia graniczne, mają one pierwszeństwo przed stężeniami ogólnymi.

Stężenia graniczne dla substancji spełniających kryteria ustanowione w art. 57 lit. d), e) lub f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 nie przekraczają 0,1 % wagowo.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza dowód zgodności z niniejszymi kryteriami poprzez przedstawienie danych dotyczących ilości (kg/ADT wyprodukowanego papieru) substancji stosowanych w procesie oraz dowód na to, że substancje, o których mowa w niniejszych kryteriach nie są zawarte w produkcie końcowym powyżej określonych stężeń granicznych. Stężenie substancji i mieszanin określa się w kartach charakterystyki zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

b) Substancje wymienione zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

Odstępstwa od zakazu określonego w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 nie przyznaje się substancjom uznanym za substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i wymienionym w wykazie znajdującym się w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, obecnym w mieszaninach, w artykule lub w jednolitej części złożonego artykułu w stężeniu wyższym niż 0,1 %. Specyficzne stężenia graniczne określone zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 stosuje się w przypadku, gdy stężenie jest niższe niż 0,1 %.

Ocena i weryfikacja: wykaz substancji określonych jako substancje wzbudzające szczególne obawy i umieszczonych na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jest dostępny na stronie internetowej:

<http://echa.europa.eu/pl/web/guest/candidate-list-table;jsessionid%20=%2020B35D3D10EFA19869CC403C076587577.live1>

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą wniosku.

Wnioskodawca dostarcza dowód zgodności z niniejszym kryterium poprzez przedstawienie danych dotyczących ilości (kg/ADT wyprodukowanego papieru) substancji stosowanych w procesie oraz dowód na to, że substancje, o których mowa w niniejszym kryterium nie są zawarte w produkcie końcowym powyżej określonych stężeń granicznych. Stężenie określa się w kartach charakterystyki zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

c) Chlor

Chloru w postaci gazowej lub innych związków chlorowanych nie wykorzystuje się jako czynnika wybielającego. Wymóg ten nie dotyczy gazowego chloru związanego z produkcją i stosowania dwutlenku chloru.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację producenta lub producentów masy papierniczej, że jako środek wybielający nie zostały zastosowane gazowy chlor lub inne związki chlorowane. *Uwaga:* wprawdzie wymóg ten odnosi się także do procesu bielenia włókien odzyskanych, jednakże dopuszcza się fakt, że włókna te w poprzednim cyklu życiowym mogły być poddawane bieleniu z użyciem chloru lub innych związków chlorowanych.

d) APEO

Do substancji chemicznych używanych do czyszczenia i odbarwiania, środków przeciwpieniących lub dyspergatorów nie należy dodawać alkilofenoloetoksylianów lub innych pochodnych alkilofenoli. Pochodne alkilofenoli określa się jako substancje powstałe w wyniku rozpadu alkilofenoli.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklaracje od dostawców chemikaliów, że do tych produktów nie dodano alkilofenoloetoksylianów lub innych pochodnych alkilofenoli.

e) Pozostałe monomery

Całkowita ilość pozostałych monomerów (z wyłączeniem akryloamidu), którym przypisano lub którym można przypisać którekolwiek z następujących oznaczeń zagrożenia (lub ich kombinację) i które są obecne w substancjach powlekających, dodatkach retencyjnych, utwardzaczach, repelentach wody lub chemikaliach stosowanych w procesie uzdatniania wody w zakładzie lub poza nim, nie przekracza 100 ppm (obliczonych w oparciu o ich zawartość w postaci stałej).

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może powodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki.	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/61/60-61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61/62
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50/50-53
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50-53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51-53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53

⁽¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Akryloamid nie jest obecny w substancjach powlekających, dodatkach retencyjnych, utwardzaczach, repelentach wody lub chemikaliach stosowanych w procesie uzdatniania wody w zakładzie lub poza nim w stężeniu wyższym niż 700 ppm (obliczonym w oparciu o zawartość w postaci stałej).

Właściwy organ może zwolnić wnioskodawcę z tych wymagań w odniesieniu do chemikaliów stosowanych w procesach uzdatniania wody poza zakładem.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, wraz z właściwą dokumentacją (np. karty charakterystyki).

f) Środki powierzchniowo czynne stosowane w odbarwianiu

Wszystkie środki powierzchniowo czynne stosowane w odbarwianiu muszą ostatecznie podlegać biodegradacji (zob. metody badawcze i poziomy progowe podane poniżej).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium wraz z odpowiednimi kartami charakterystyki lub sprawozdaniami z przeprowadzonych badań w odniesieniu do każdego środka powierzchniowo czynnego, wskazującymi metody badawcze, poziomy oraz wnioski, przy użyciu jednej z poniższych metod badawczych i poziomów progowych: OECD 302 A-C (lub równoważne normy ISO), z procentem degradacji (z adsorpcją włącznie) w ciągu 28 dni, co najmniej 70 % dla 302 A i B, i co najmniej 60 % dla 302 C.

g) Produkty biobójcze

Aktywne składniki produktów biobójczych lub środków biostatycznych wykorzystywane do zwalczania organizmów wytwarzających szlam w systemach obiegu wody zawierających włókna nie mogą być zdolne do bioakumulacji. Potencjał bioakumulacji produktów biobójczych charakteryzuje się wartością $\log Pow$ (logarytm współczynnika podziału oktanol/woda) wynoszącą $< 3,0$ lub określonym doświadczalnie czynnikiem biostężenia (BCF) ≤ 100 .

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium wraz z odpowiednimi kartami charakterystyki lub sprawozdaniami z przeprowadzonych badań, wskazującymi metody badawcze, poziomy oraz wnioski, przy użyciu poniższych metod badawczych: OECD 107, 117 lub 305 A-E.

h) Barwniki azowe

Nie stosuje się barwników azowych, które mogą łączyć się z którymkolwiek z następujących aminów aromatycznych, zgodnie z załącznikiem XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006:

1. 4-aminobifenyl	(92-67-1),
2. benzydyna	(92-87-5),
3. 4-chloro-o-toluidyna	(95-69-2),
4. 2-naftyloamina	(91-59-8),
5. o-aminoazotoluen	(97-56-3),
6. 2-amino-4-nitrotoluen	(99-55-8),
7. p-chloroanilina	(106-47-8),
8. 2,4-diaminoanizol	(615-05-4),
9. 4,4'-diaminodifenylometan	(101-77-9),
10. 3,3'-dichlorobenzydyna	(91-94-1),
11. 3,3'-dimetoksybenzydyna	(119-90-4),
12. 3,3'-dimetylobenzydyna	(119-93-7),
13. 3,3'-dimetylo-4,4'-diaminodifenylometan	(838-88-0),
14. p-krezydyna	(120-71-8),
15. 4,4'-metyleno- bis(2-chloroanilina)	(101-14-4),
16. 4,4'-oksydianilina	(101-80-4),
17. 4,4'-tiodianilina	(139-65-1),
18. o-toluidyna	(95-53-4),
19. 2,4-diaminotoluen	(95-80-7),
20. 2,4,5-trimetylanilina	(137-17-7),
21. 4-aminoazobenzen	(60-09-3),
22. o-anizydyna	(90-04-0).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

i) Metalokompleksowe barwniki lub pigmenty

Nie stosuje się barwników lub pigmentów opartych na ołowiu, miedzi, chromie, niklu, lub aluminium. Można jednak stosować barwniki i pigmenty z ftalocyjaniną miedzi.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

j) Zanieczyszczenia jonowe w barwnikach

Poziomy zanieczyszczeń jonowych w używanych barwnikach nie mogą przekraczać następujących wartości: Ag 100 ppm; As 50 ppm; Ba 100 ppm; Cd 20 ppm; Co 500 ppm; Cr 100 ppm; Cu 250 ppm; Fe 2 500 ppm; Hg 4 ppm; Mn 1 000 ppm; Ni 200 ppm; Pb 100 ppm; Se 20 ppm; Sb 50 ppm; Sn 250 ppm; Zn 1 500 ppm.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

Kryterium 5 – Gospodarka odpadami

Wszystkie zakłady, w których odbywa się produkcja masy papierniczej i papieru, są wyposażone w system zagospodarowania odpadów (zgodny z przepisami organów regulacyjnych odpowiednich dla danych zakładów produkcyjnych masy papierniczej i papieru) i pozostałych produktów powstających podczas wytwarzania produktu, któremu przyznano oznakowanie ekologiczne. System jest udokumentowany lub opisany we wniosku, i zawiera przynajmniej informacje dotyczące:

- procedur segregowania ze strumienia odpadów materiałów nadających się do recyklingu oraz ich wykorzystania,
- procedur odzyskiwania materiałów nadających się do innych zastosowań, np. do spalania w celu uzyskania pary technologicznej, do celów grzewczych lub rolniczych,
- procedur postępowania z odpadami niebezpiecznymi (zgodne z przepisami organów regulacyjnych odpowiednich dla danych zakładów produkcyjnych masy papierniczej i papieru).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza szczegółowy opis procedur przyjętych na potrzeby gospodarki odpadami dla każdego zakładu i deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

Kryterium 6 – Zdatność do użycia

Produkt nadaje się do użycia zgodnie ze swoim przeznaczeniem.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza stosowną dokumentację wykazującą zgodność z zakresem kryteriów. Produkt spełnia wymagania dotyczące trwałości zgodnie ze stosownymi normami. Wykaz norm i standardów stosowanych do oceny trwałości znajdzie się w podręczniku użytkownika.

Alternatywnie do stosowania powyższych metod producenci gwarantują zdatność produktów do użycia poprzez dostarczenie odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej jakość papieru zgodnie z normą EN ISO/IEC 17050-1:2004, która zawiera ogólne wymogi dotyczące deklaracji zgodności dostawców z dokumentacją normatywną.

Kryterium 7 Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym zawiera następujący tekst:

- „– niskie zanieczyszczenie wody i powietrza
- zastosowano włókna certyfikowane LUB zastosowano włókna odzyskane [w stosownych przypadkach]
- ograniczono substancje niebezpieczne”.

Wytyczne dotyczące stosowania oznakowania nieobowiązkowego zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie „Guidelines for the use of the EU Ecolabel Logo” (wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego UE) zamieszczonym na stronie internetowej:

<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo%20guidelines.pdf>

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza próbkę opakowania produktu zawierającego oznakowanie ekologiczne, wraz z deklaracją zgodności z niniejszym kryterium.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

